

Народна

Варна. 26 Февруарий 1911.

Р-въ.

Кой спечели изборитъ.

Демократическата партия е поддържала и поддържа, че въ селско общински избори не трѣбва да се бъркатъ нашитѣ политически партии и съ тѣхъ да се не прави политика, защото общинскитѣ съвѣти иматъ да се занимаватъ само съ частно мѣстнитѣ икономически, хигиенически и др. културни интереси на населението. Ето защо за общ. съвѣти трѣбва да се избиратъ най почтеннитѣ и най способнитѣ извъ между населението, безъ разлика отъ коя партия сѫ тѣ. Но оппозицията не така погледна на туку що станалитѣ избори: тя опита всичкитѣ си сили, гдѣ заедно всички партии, гдѣ по отдѣлно, за да се избераатъ оппозиционни общ. съвѣти и по тоя начинъ да докаже, че правителството е изгубило вече народното довѣрие. Изборитѣ станаха и резултатитѣ сѫ вече извѣстни: коя партия печели, коя партия има довѣрието на болшинството отъ българския народъ? Спорѣдъ официалнитѣ свѣдѣния, демократическата партия има 80% отъ избранитѣ общински съвѣти, а другитѣ 20% се разпрѣдѣлятъ между останалитѣ политически партии. Опозицията е неочаквано много изненадана и за да се избави отъ положението въ което се бѣ поставила чрезъ постоянното викане прѣди изборитѣ, какво демократитѣ изгубили довѣрието на народа и ще бѣдатъ въ общ. избори провалени, недобросѣщно лже чрезъ вѣстниците, въпрѣки положителнитѣ данни, че демократитѣ сѫ провалени, че болшинството общ. съвѣти сѫ оппозиционни.

Но какъ да се опрѣдѣли отъ коя партия сѫ избранитѣ общ. съвѣти? Най общо и най формално е да се вземе за критерий тѣхната и на избирателитѣ имъ декларация, направена съ заявлението до бюрото: ако сѫ и кандидатирани като хора на моравиятъ цѣтъ, като демократи, ще трѣбва да се считатъ за такива, независимо отъ това на какъвъ цѣтъ хартия сѫ подадени за тѣхъ избирателни бюлетини. Въ такъвъ случай, на демократи ще бѣдатъ всички морави билетини, както и ония не морави, които съдържатъ деклариранитѣ като демократи кандидати. На много мѣста, поради това че е имало двѣ демократически листи, за да се различава едната отъ другата, едната е вземала моравиятъ, а другата нѣкой отъ другитѣ цѣтове, като обаче въ заявлението до прѣдседателя на бюрото е било указано, че кандидатитѣ се избиратъ като демократи. Погледне ли се така на избранитѣ съвѣти, резултатитѣ сѫ въ полза на демократическата партия. Нѣ ако се вземе и само цѣтътъ на билетинитѣ, пакъ резултатътъ е сѣщъ — повечето отъ общ. съвѣти, около 80% сѫ избрани съ Морави билетини.

И така, демократитѣ иматъ довѣрието на народа. Нѣщо повѣче: въ до сегашнитѣ общ. съвѣти де-

мократическата партия имаше по малко свои привърженици — имаше твърдѣ много дружинкареки, които отъ новоизбранитѣ 80% сѫ демократически. Проче, българския народъ е усилилъ своето довѣрие къмъ тая партия. И това е обяснимо: до сегашнитѣ общ. съвѣти бѣха избрани прѣди още демократическата партия да бѣ извършила она купъ дѣла които днесъ сѫ на лице и които народа отбѣнява да иматъ грамадно значение за повдигането на нашата страна.

Отъ резултатитѣ на произведенитѣ избори демократическата партия наново черпи куражъ да управлява страната още години, за да довърши започнатитѣ и още незапочнати реформи въ управлението на страната. До гато българския народъ има това довѣрие у нея, тя трѣбва да управлява и ще управлява България.

Думи и дѣла на Демократическата партия.

Току що свършилитѣ се избори за общински съвѣтици у насъ показаха, че българския народъ е достатъчно назрѣлъ да различава доброто отъ злото и въпрѣки заблужденията на нашитѣ противници, съ голѣмо болшинство даде пакъ довѣрието си на кандидатитѣ въ моравата бюлетинка — на тия посочени отъ демократическата партия. Ако и въ своята изборна агитация приятелитѣ отъ демократическата партия да сѫ разсѣяли мъглата, хвърляна отъ нашитѣ противници около думитѣ и дѣлата на партията, прѣдъ видъ обаче на обстоятелството, че най-силното и единствено оръжие на нашитѣ противници е укора, какво демократитѣ много обещали, а нищо не извършили, намираме за необходимо нѣколко въ нѣколко броя отъ вѣстника: да дадемъ платформата на блока и декларацията на правителството отъ 21/IV 1908 г. и да изброимъ всичкитѣ дѣла на демократическата партия. Българския селенинъ и гражданинъ ще види какво е общага партията, прѣдставляюща българската демокрация, и изпълнила ли е обещанията си; съ това ще посочимъ и на сѣпитѣ си противници, които си затварятъ очитѣ прѣдъ епохални дѣла на демокрацията, и съ нѣзко партизанство злословятъ противъ хора, за които само добро може да се каже. Проче, ето платформата на оппозиционния блокъ и декларацията на демократическата партия.

I.
Платформа на оппозиционния блокъ,
състоящъ се отъ Демократическата, Прогресивно-либералната, Народната, Радикал-демократическата и Социал-демократическата партии въ България, — приета на януарий 1907 година въ гр. София:

I. Споменатитѣ партии стѣпватъ на почвата на конституционно-парламентарно управление.

II. Поели властта, заедно или по отдѣлно, партиитѣ признаватъ нуждата да се въведатъ коренни реформи въ избирателния законъ, за да се обезпечи свободата на изборитѣ и тайната на гласоподаването, като сѣщевременно се прокара съразмѣрната избирателна система — на първо врѣме поне на градскитѣ-общински и окръжни съвѣти.

III. Сѣщитѣ партии признаватъ нуждата отъ послѣдователно демократизиране учрѣжденията на страната: специално за армията тѣ се задължаватъ да се приведатъ разходитѣ по нея въ съотѣствие съ податлитѣ сили на народа и съ нуждитѣ на другитѣ клонове на управлението.

IV. Паутиитѣ съзнаватъ нуждата отъ съкращението на службитѣ и опростотворяване на дѣлопроизводството у тѣхъ. Относително заплатитѣ на чиновничеството заявяватъ, че тѣ трѣбва да се нормиратъ съобразно съ положениа трудъ и съ днешнитѣ условия на живота.

V. Партиитѣ се изказватъ въ полза на данъчни реформи, които ще способствуватъ за едно по-справедливо разпрѣдѣление на данъчния товаръ, като се привлѣкатъ къмъ облагане по-големитѣ приходи и наслѣдствата и като се намалятъ косвенитѣ налози прѣдимо върху прѣдмети отъ първа необходимостъ.

VI. Сѣщитѣ партии признаватъ нуждата да се узакони широка държавна закрила на подрастващото работничество.

Въ името на тия точки, горнитѣ партии прѣтприематъ една обща борба противъ цѣлата политика на днешното реакционно правителство на Д. Петкова.

II.
Декларация
на Демократическото правителство,
обявена отъ Министра-прѣдседателя, г-нъ Ал. Малиновъ, на 21 априль. 1908. година въ гр. Варна.

I.
Посочено отъ общественното мнение и дѣло по довѣрие на Държавния глава, правителството ще има да изпълни конституционнитѣ си дългъ: да обезпечи на народа свободата на законодателнитѣ избори и по тоя начинъ да му даде възможностъ чрезъ своитѣ избраници да прояви своята колективна воля и да упражни чрезъ сѣщитѣ своятъ контролъ надъ управлението.

II.
За да може за напредъ народътъ да проявява по-дѣйствително своята истинска воля, правителството възнамерява да реформира избирателния законъ въ ония му части, които досегашниятъ опитъ е доказалъ, че недостатъчно гарантиратъ тайната и всеобщността на гласоподаването. Специално правителството ще има грижата да узакони пропорционалното прѣдставителство за окръжнитѣ и градскитѣ общински съвѣти. Чрезъ тая реформа то ще се надѣва да подготви

другото — пропорционалното прѣдставителство на Народното Събрание.

III.

Свободата на печата, оная на събранията и на сдружаванията, като срдство за политическото и економическото въздигане на гражданина, ще се гарантиратъ и уредятъ съобразно изискванията на основния законъ; всички законоположения, които сѫ въ противорѣчие съ свободолюбивия духъ на Конституцията, ще се отмѣнятъ.

IV.

Съзнавайки своитѣ задължения къмъ народа и Държавния глава, правителството ще упражни всички законни срдства за засилването на реда и за закрѣпването на правдата и морала въ управлението на страната.

V.

Недостатъчната подготовка и служебната несигурностъ на нашето чиновничество ще се прѣмахнатъ чрезъ въвеждането на образователенъ цензъ, въ извѣстни случаи на конкурсъ и несмѣняемостъ. Успоредно съ това ще се изравни и подобри материалното положение на чиновницитѣ.

VI.

Правителството ще приготви такъвъ единъ бюджетъ, който да обема всички държавни разходи и който да изразява истинското състояние на държавнитѣ ни финансии. Само извънреднитѣ разходи, покрити отъ специалнитѣ за тѣхъ заеми, ще се уредятъ съ отдѣлни, специални бюджети.

Слѣдъ уравниоисвяването на бюджета, — въ което правителството вижда своята първа и неотложна обязаностъ, — ще се реформира данъчната ни система. При все това и още сега то е рѣшено да отмѣни монополътъ на солта, да замѣни акцизътъ върху ракиитѣ съ специаленъ данъкъ върху лозята и сливовитѣ градини, да прѣмахне стѣснителнитѣ постановления на закона за тютюнитѣ и да замѣни данъкътъ върху занятията съ прогресивния данъкъ върху прихода.

При единство и искреностъ на бюджета, правителството ще подведе подъ контрола на Министерството на финанситѣ разходитѣ на всички държавни учрѣждения.

VII.

Строителната политика на правителството, въ стремѣжа да попълни пропустнатото и да удовлетвори бързо нарастващитѣ културни нужди, ще бѣде поставена въ хармония съ економическитѣ условия на страната и особно съ финансовитѣ срдства на държавата.

VIII.

Убѣдено въ необходимостта отъ една силна армия, правителството ще прѣдприеме редъ реформи въ военното вѣдомство, чрезъ които да се уголѣми боевата сила на войска-

та. За тая цѣль: ще се опрѣдѣли по възможностъ точния контингентъ на армията и ще приложи една друга съ щатъ сгжстена военна организация, която въ всѣки случай да отговаря на податлитѣ сили на народа.

IX.

Правосъдието трѣбва да бѣде служителъ на правдата и закона и гарантъ за мира въ държавата. Като цѣни тая му висока мисия, правителството е рѣшено да подобри материалното положение на сѣщитѣ и да обезпечи тѣхната сѣдейска независимостъ.

X.

Съ разпрѣшаването на университетския и учителския въпроси правителството прояви и начерта насоката на своята просвѣтителна политика. Въ духа на сѣщата то възнамерява да прѣработи послѣдния законъ за основнитѣ и срднитѣ училища, като доближи основното училище повече до народа, като гарантира и подобри положението на учителя и като въ зависимостъ отъ цѣлитѣ на основното и срдното образование уреди тѣхнитѣ програми. Цѣлта на основното училище ще е, да се даде на народа едно по-завършено и по възможностъ по-широко образование, а на срднитѣ училища — да подготвятъ юношеството къмъ изучаването на специалнитѣ висши науки.

XI.

Мѣроприятията на правителството за повонгане поминѣкътъ на народа трѣбва да се схващатъ като частъ отъ цѣлото на дѣйността му по всички отрасли на управлението. Прѣслѣдвайки възможното благоденствие за възможное най-големото мнозинство на народа, правителството всѣко свое прѣдначинане ще прѣдѣнява не само по очакваната полза, а и по неизбѣжнитѣ жертви, що трѣбва да се понесатъ; защото държавната намеса не е друго освѣдно посредничество — съ силитѣ на спечеленото отъ народа да се създадѣтъ условия за нови печалби въ поминѣка на сѣщия. Споредъ това държавата, чието прѣко участие въ производството расте, на първо мѣсто е длъжна да постави въ образцово економическо състояние прѣдприятията, които тя стопанисва и чрезъ които тя косвено подпомага частнитѣ ступѣства. Въ специалнитѣ мѣроприятия за подпомагане земледѣлното, скотовѣдството, занаятитѣ, индустрията и търговията правителството не ще се изостави да бѣде ръководено отъ егоистичнитѣ интереси на отдѣлни лица или корпорации, а ще задоволява общитѣ интереси. Привеждането въ извѣстностъ общественитѣ имоти, запазването имъ за полза на всички, обезпечаване правата на частната собственостъ и прѣдотвратяване разжсването на земледѣлскитѣ имоти сѫ въпроси, които ще добиятъ едно окончателно разрѣшение само слѣдъ едно кадастриране на недвижимитѣ имоти, което трѣбва да се извърши поради нуждитѣ на

новото земледелие и съгласно условията на леснодоставен и евтини кредити. Прѣка и ефикасна помощ за слабите стопанства против разорението от стихийни нещастия на градушка, наводнения и морь. Горѣща подкрѣпа на кооперациите въ всички отрасли на народния поминък. Цѣлесъобразно професионално образование и разпространение на технически знания, подвѣрпени съ примѣри на практика. Подобрици на сѣмената и изобщи на всички видове производители чрѣзъ парочно за това стѣкмени държавни изпитателни станции, опитни полета и други стопанства. Особно внимание къмъ наемното мѣстно и емигрираще работническо. Опазване на народното здраве, за което прѣдстоятъ реформи въ сѣществувачитѣ санитарни и аптечни наредби, съ цѣлъ да се улесни даването лѣкарска помощ на селското население и да се направят по-евтини лѣчебнитѣ срѣдства.

XII.

Правителството съ напѣргнато внимание слѣди за развитието на македонския въпросъ и не изпуска случая да подчартае, че той е и български въпросъ, по който нашиятъ гласъ не трѣбва да бъде игнориранъ. Днесъ повече отъ всякога ние ще трѣбва да дадемъ доказателство на Турция и на Европа, че ние ни интересува само подобрицието участъта на християнитѣ въ Македония. Въ това направление реформеното дѣло, въ нѣговитѣ реални проявления, ще има пълната наша подкрѣпка.

Жизненитѣ економически интереси на Княжеството му налагатъ повелителната нужда отъ една пълна желѣзнопътна мрѣжа на Балканския полуостровъ. Въ това отношение скопчането на нашитѣ желѣзници, на първо мѣсто прѣзъ Кюстендилъ, съ тия на Турция е една отъ най-важнитѣ грижи на правителството.

Пакъ къмъ старата формула на освободителното дѣло.

Слѣдъ една продължителна самоизмама на християнитѣ, въ Македония, тѣ наново се връщатъ къмъ старата формула на освободителното дѣло.

Коя е тая формула, и ние освободенитѣ българи я знаемъ: *Автономното управление на Македония, извоювано съ самоотвержената борба на македонците*. Около тая формула работничитѣ на освободителното дѣло, кога разочаровани, кога прѣкалено самонадеяни, спорѣдъ постиганитѣ успѣхи, рѣшително втрѣвѣха и движеха това дѣло на прѣдъ. Нѣ, „хурнета“ въ Турция, отъ никого неочакванъ, съблазни

и най-невѣрничитѣ и врѣмено отдалечни македонскитѣ дѣйци отъ старата формула. Младотурцитѣ сами станаха носители на мирѣтъ, равенството, правдата и свободата и разстрѣбиха, че тия блага сѣ постижими за всички въ турция; нѣма народности въ турция, думаха тѣ, а има само „Отомани“, които иматъ едно отечество — Турция. Нѣ само въ двѣ години, тия мироносици тия „обновители“ на турция сами се повърнаха въ своята политика къмъ оная на старата турция: изнесенитѣ до сега факти отъ живота на християнитѣ подъ тоя режимъ сѣ потрѣсващи и отъ тѣхъ вече и най-добритѣ приятели на турция разбраха, че обновлението на послѣдната е вѣтъръ, че даването свободи на християнитѣ отъ самитѣ турци е вѣтъръ и че изобщо младотурекитѣ режимъ не обнови и нѣма да обнови турция. Искрената идея и на младотурцитѣ е: *надмоуцие на турския елементъ надъ християнския* и ето защо чрѣзъ истѣзания, обирание на оржията, ограничение на свободитѣ, почнаха да гонатъ християнитѣ; и правосѣдие и администрация, вѣчно наново прие образѣтъ на хамидовицината — Турция се повърна къмъ старата формула на управление, която веднѣжъ къмъ погуби на християнитѣ. Ето отъ гдѣ разочарованието на послѣднитѣ — и у тѣхъ тоя образъ настѣпни, и тѣ се повръщатъ къмъ своята стара формула за добиване правдини.

И ето ги християнскитѣ народности пакъ въ борба съ турция, и ние не знаемъ дали не сме доста близу до едно масово въстание въ Македония — На всичко това никой не е виновенъ освѣнъ управлението на турция. И важното е, че тая борба вече нѣма да прѣстане до като не постигне своята цѣлъ. Младотурцитѣ правятъ послѣдни усилия, като съ хубави фрази се мжчатъ да убѣдятъ и християни и Европа, че ще умиротворятъ Турция и ще зачитатъ правдинитѣ на християнитѣ. Тая смисълъ има и послѣдната Министерска криза и окръжното писмо на новия министъръ Халил бей, но и тоя опитъ е суеуенъ, защото нито изразява искрено то намѣрение на Младотурцитѣ, нито пъкъ християнитѣ могатъ вече да вѣрватъ, че за тѣхъ ще настѣпни нѣщо по добро — тѣ вече чувствуватъ какво и подъ сѣнката на Младотурския режимъ за тѣхъ е и че бѣде еднакво студено, както бѣ и подъ режима на хамиди.

Това е и естествено: петъ-шестовното господаруване на турцитѣ ги приучи да гледатъ на християнитѣ като на „рая“ безправна, като на сѣщества, които трѣбва само да работятъ за угодата на „агата“. Това схващане, закрѣпнало съ вѣкове, не се корени нито съ една грабежъ и плячкосване единъ — другъ; политически борби, почи ващи гдѣ по малко, гдѣ по вече само на лични интереси и лишени отъ единъ по вишъ идеалъ за общо добро. Да се отклонитъ отъ всичко това и за нѣколко часа поне да виждашъ прѣдъ себе си какъ нашиятъ бащи сѣ гледали по вѣрвишено на живота, какъ тѣ сѣ борили за общо добро — за България — и какъ за нея сѣ сложили главитѣ си, е не само поучително за малки и голями, ами една потрѣбност на нашата душа. И трѣбва да благодаримъ на г-нъ Икономовъ, че ни даде тая възможностъ съ своята трупина.

Колкото се отнася до изпълнението на драмата, като се иматъ прѣдъ видъ неотстранимитѣ неудобства (липса на добъръ театъръ, дрѣхи, сценпрова и пр.) при които ставаше играта, можемъ да кажемъ че бѣше удовлетворителна. Най-добъръ се играха ролитѣ на Соколовъ, Колчо, Чорбаджи Марко и Гинка, а особено първитѣ двѣ. Ролата Огняновъ трѣбва да се даде на другъ актьоръ; *Мичо бейзабет*

на харизана конституция, нито въ 10—20 год. врѣме. Нестига да кажемъ отъ Парламента, или Високата порта, нито само да разстрѣбимъ съ окръжно, че прѣдъ законитѣ вѣчки сѣ равни, обичайте се и живеете като братя! Трѣбна да се въспита „агата“ и подготви за това схващане, а това е именно което не се прави и което не може да стане въ малко години, прѣдвидъ на липсата на достатъчно образование за мусулманитѣ.

Р-въ.

Хроника.

Закона за празничнитѣ и недѣлната почивка.

Въ брой 36 на „Държавния Вѣстникъ“ печатанъ закона за празничнитѣ и отъ 17 Февруарий този законъ е въ сила. Празничци въ България спорѣдъ закона сѣ всички недѣлни дни и слѣднитѣ господски, свѣтителски и официални дни.

Рождество Христово два дни
Възкресение „ „ „
Възнесение Господне
Съшествието на Св. Духъ два дни и помѣсечно:

Януарий.

- 1 Нова Година
- 6 Богоявление

Февруарий

19. Освобождението на България

Мартъ

25. Благовѣщение

Априлъ

23. Георгьовъ-денъ

Май

11. Св. Кирилъ и Методи

Юний

29. Петровъ-денъ

Августъ

2. Въшествието на Царя на българския прѣстолъ
15. Успѣние прѣсветая Богородица

Септември

22. Независимостта на България

Октомври

26. Димитровъ-денъ.

Освѣнъ тия празници неприсѣтвени дни само за държавнитѣ, окръжнитѣ и общинскитѣ учрѣждения, но не и за частнитѣ заведения сѣ: 8 февруарий тѣзонимния денъ на царицата, петъкъ и

сѣбота на страстната недѣля, и денъ прѣди Рождество Христово и Нова Година.

Прѣзъ празничнитѣ вѣчки частни учрѣждения и завѣдения и вѣчки държавни, окръжни и общински учрѣждения сѣ затворени прѣзъ цѣлия денъ.

Изключватъ се отъ учрѣждението: полицейскитѣ, желѣзнопътнитѣ, телеграфопощенскитѣ и телефоннитѣ станции, а отъ завѣденията: болничитѣ, амбулаториитѣ, аптекитѣ, хотелитѣ, гостиницитѣ, кафенетата, ханчетата по пѣтицата и бюфетитѣ при станциитѣ, които сѣ отворени и прѣзъ празничнитѣ дни.

Освѣнъ това допуца се изключение и за: хлѣбарничитѣ, мѣсарничитѣ, зеленчукопродавничитѣ, и овошарничитѣ, които могатъ да бждатъ отворени до 11 часа прѣдъ пладнѣ и слѣдъ 5. часа слѣдъ пладнѣ; брѣсарничитѣ могатъ да бждатъ отворени само до 12 часа прѣдъ пладнѣ; бирарнитѣ, кръчмитѣ, сладкарничитѣ и др. публични увеселителни мѣста могатъ да бждатъ отворени въ празнични дни само слѣдъ 12 часа слѣдъ обѣдъ.

Нарушителитѣ на закона се наказватъ съ глоба отъ 10 до 100 лева. За повторно нарушение глобата се удвоява. Нека еснафа и заинтересованитѣ взематъ бѣлѣжка отъ тия наредби на новия законъ за празничнитѣ и да не даватъ основание на полицейскитѣ и общински власти да имъ съставятъ актове за нарушение на този законъ.

Осѣдени за нѣвета чрѣзъ печата.

Миналата година, архиварѣтъ при Добричката община *Хиновъ*, слѣдъ като билъ уволненъ отъ кмета поради злоупотрѣбление на общински суми, Подаль до общ. свѣтъ пише молба въ която излагалъ, че общинския кметъ *Г. Димитровъ* и секретаря му *Ханжисевъ* сѣ злоупотрѣбили общински суми, фалшифицирали една оферта и нѣкакво гласуване, незаконно продавали храната отъ борсата и присвоили добиванитѣ суми и пр. Подсекретаря при сѣщата община *Добриловъ*, тоже уволненъ по други причини, издалъ брошура съ съдържание, първо, заявлението на Хиновъ и второ, разни коментарии на изложенитѣ въ заявлението обвинения. Бѣиктъ въ тая брошура е твърдѣ гаденъ — авторѣтъ е събралъ всички грозни епитети, за да ги прикачи на кмета и секретаря му. Послѣднитѣ по тоя поводъ се потъжили за обиди и клѣвета чрѣзъ печата и т. м. дѣлото се разгледа. Прѣди да се гледа това дѣло, бѣ разгледано въ сѣщото заседание дѣло по обвинението на *Хиновъ* въ злоупотрѣбление на общи-

та сума, за която въ брошурата и заявлението се говори, че сѣ злоупотрѣбили кмета и секретаря му. Сѣдѣтъ призна, че сумата е злоупотрѣбилъ Хиновъ и го осѣди на една година *тѣмниченъ затворъ*. Разгледа се слѣдъ това дѣлото по печата. Отъ показанитѣ на свидѣтелитѣ, както и отъ туку що произнесената присѣда се установи, че това що се е прѣписвало отъ писачитѣ на заявлението и брошурата на кмета и секретаря относително злоупотрѣблението на наема около 400 л. отъ една община е било извършено не отъ тѣхъ а отъ Хиновъ; установи се тоже че никаква оферта не е била фалшифицирана. Не само не се установи отъ обвинениитѣ да сѣ вѣрни изложенитѣ въ брошурата и заявлението факти, ами и се установи обратното — че кмета и секретаря не сѣ ги извършили. Явно стана като бѣлъ денъ колко недобросѣвѣстно клѣветничитѣ сѣ искали да очернятъ прѣдъ Добричскитѣ граждани двама млади и енергични обществени служители, които на своята служба сѣ гледали твърдѣ идеално и на които единствения грѣхъ е че сѣ демократи. Прокуроръ подѣржа да бждатъ строго обвиняемитѣ наказани при утѣгчающа вината обстоятелства, защото *като сѣ знаели невѣрността на фактитѣ сѣ ги разгласили*. Защитникътъ на кмета и секретаря, които бѣха вѣждали като граждански истци, адвокатъ *Н. Поповъ* тоже подѣржа обвинението и завърши съ единъ апелъ къмъ сѣдѣтъ да докажатъ съ присѣдата си, че свободата на печата трѣбва да служи за да се просвѣтлява обществото, а не за да сѣ клеветатъ общественитѣ служители. Сѣдѣтъ осѣди обвиняемитѣ по на една година *тѣмниченъ затворъ* и по 500 лева глоба, *като и тутакси ги тури подъ стража* до като прѣдоставятъ гаранция. Присѣдата произведе отлично впечатление на слушателитѣ въ сѣдебната зала.

Варненскитѣ кметъ е подаль на 14 того до Царя слѣдната телеграма:

Негово Величество Царѣтъ.

По случай 50 годишнината отъ режението денъ на ВАШЕ ВЕЛИЧЕСТВО, поднасамъ своитѣ и на варненци чувства на любовъ и прѣданостъ съ благопожелание за дълго и славно царуване и пълно осѣществение националитѣ български идеали.

Кметъ Церовъ.

На горнята телеграма Царѣтъ е далъ отъ Кобургъ слѣдния телеграфически отговоръ:

Господинъ Церовъ, Кметъ.

Сърдечно благодаря вамъ и на гражданитѣ за любезнитѣ привѣтствия.

Царѣтъ.

„Подъ Игото“

(Драматизиранъ романъ отъ Ив. Вазовъ).

Кой не е челъ Вазовиятъ романъ „Подъ Игото“ и кой не се е възхищавалъ отъ него. Понятно е проче, интересътъ, съ който Варненското общество се отнесе къмъ драмата съ сѣщото име, създадена по самия романъ отъ с. авторъ. Въ народния театъръ тя е прѣдставена, при грамадно стечение на публика, повече отъ десетъ пѣти. И има защо да видишъ игрането на тая драма: тя създава живо нашето не далечно минало съ неговитѣ борби и правди. Едва ли нѣкой другъ отъ нашитѣ писатели и драматурзи би могълъ така добъръ да испѣва една подобна задача, освѣнъ Вазовъ, който не само прѣдлага единъ обширенъ талантъ, ами и самъ непосредствено е наблюдавалъ и прѣживѣлъ описванитѣ сѣбития. А нашето минало, така живо описано отъ Вазова, е не само интересно, а и много поучително.

Какво виждаме ежедневно прѣдъ насъ? Ужасната борба за хлѣбъ,

грабежъ и плячкосване единъ — другъ; политически борби, почи ващи гдѣ по малко, гдѣ по вече само на лични интереси и лишени отъ единъ по вишъ идеалъ за общо добро. Да се отклонитъ отъ всичко това и за нѣколко часа поне да виждашъ прѣдъ себе си какъ нашиятъ бащи сѣ гледали по вѣрвишено на живота, какъ тѣ сѣ борили за общо добро — за България — и какъ за нея сѣ сложили главитѣ си, е не само поучително за малки и голями, ами една потрѣбност на нашата душа. И трѣбва да благодаримъ на г-нъ Икономовъ, че ни даде тая възможностъ съ своята трупина.

Колкото се отнася до изпълнението на драмата, като се иматъ прѣдъ видъ неотстранимитѣ неудобства (липса на добъръ театъръ, дрѣхи, сценпрова и пр.) при които ставаше играта, можемъ да кажемъ че бѣше удовлетворителна. Най-добъръ се играха ролитѣ на Соколовъ, Колчо, Чорбаджи Марко и Гинка, а особено първитѣ двѣ. Ролата Огняновъ трѣбва да се даде на другъ актьоръ; *Мичо бейзабет*

бѣ прѣсѣленъ съ своето блѣщене; *Кандовъ* игра първитѣ четири дѣйствия слабо, но въ послѣднитѣ четири — добъръ; *Рада* игра много слабо; тоже слабо се игра до послѣдното дѣйствие и ролата на *дѣда попа*, а тая на *Якона Викентий* бѣ просто лошо играна. Една отъ най-поетичнитѣ сѣбни съ романътъ и драмата е убѣждаването на Викентий да открадне паритѣ отъ Отецъ Иротей и извършването на кражбата, както и слѣдвателната расправия между двамата монаси. За съжаление, тая сѣбна бѣ злѣ изиграна и то само поради несполучливото игране на Якона. Г-нъ Икономовъ не е обърналъ внимание, че Якона е една възвишена и гореща душа, че въ неговата игра има и единъ моментъ на втрѣшна, душевна борба — да обере ли „дѣлото“ своя беззащитенъ благодѣтелъ и по тоя начинъ да се купи оржжие, или же да си остане „честенъ“, да не стане крадецъ и „дѣлото“ да пострада. Тоя моментъ е важенъ още и защото подобни драматични моменти сѣ малко и слаби въ драмата. Отецъ Иро-

тей игра добъръ и изобщо сѣбната бѣ била добъръ изиграна, ако ролата на Якона се играеше отъ другъ актьоръ и ако *дѣдо Попъ* прѣзъ това врѣме не правѣше комедии. Казахме, че *Соколовъ* и *Колчо* — и двѣтѣ роли се играха дърбѣ. Нѣщо повече: тѣ се играха даже по добъръ отъ колкото се играятъ въ народния театъръ. Особено *Колчо* — играчѣтъ прѣживѣваше самъ всичко тоя благороденъ сѣлпецъ и прѣживѣлъ и човѣкъ мжчно можеше да се опомни дали не е истинския *Колчо* на сѣбната. Може да кажемъ даже, че *Колчо* изнесе на плѣщитѣ си цѣлата драма. Ние видѣхме на сѣбната единъ истински сѣлпецъ, неговата привѣрзаностъ къмъ флейтата, неговата ту весела, ту натъжена душа и неговата покрена прѣданостъ къмъ народното дѣло... Добра бѣ и играта на *Кака Гинка*. Но защо, тая *чорбаджииска джигера* бѣ толкова селски облѣчена и не спрѣтната не можемъ да разберемъ. За ролата на Огняновъ е потрѣбна по будна душа. Г-нъ Икономовъ бѣ въ тая ролѣ съвѣснъ искусственъ.

Ако въобще е необходимо щото играчѣтъ да прѣживѣва ролата си, още това е по потрѣбно когато играе първостепенна ролѣ. За *Рада* сѣщото може да се каже — играчѣтъ не обича като че ли ролата си, нито пъкъ тя бѣ ва него. Съ малки изключения, актьоритѣ иматъ единъ твърдѣ искусственъ декламаторски езикъ, който прави дѣйствията сурови, полумъртви.

И мин. год., струва ни се, Икономовъ идва съ своята трупина въ Варна, но като чели тогава послѣдната имаше по добри сили, когато сегашнитѣ му другари изглежда, че сѣ любители, повече случайно попаднали на сѣбната Правеше впечатление, че нѣкои отъ играчѣтъ не сѣ даже знаеха ролитѣ добъръ, та трѣбваше да прѣкъсватъ говорѣтъ си и да чакатъ по височко софлѣора да имъ подкаже.

Варненското общество възнагради трупата повече отъ колкото заслужаваше — и четирѣхъ прѣдставления бѣха прѣдоволно посѣтени. Дано другъ пѣтъ г-нъ Икономовъ идва съ по добри сили.

Р-въ.

Римският кмет Ернесто Нантани, по случай отпраздаването на петдесетгодишнината от обявяването на Рим за столица на обединена Италия, е отправил едно дълго и високопарно писмо до Варненския градски кмет с дата 22 февруарий (н. с.) 1911 година, чрез което го вани да посети през тази година италианската столица и бъде непосредствен свидетел на нейните юбилейни празненства и очеевидещ на изложението по живописи и ваятелство въ различните тѣхни прояви и мѣни от античнитѣ врѣмена до днесъ, като същевременно го моли да му яви приблизително датата, когато възнамѣрива да пристигне въ Римъ, за да му се приготви вадлежният приемъ.

Днесъ — утрѣ градският кметъ г. Церовъ ще благодари за високата поканна.

Отцеубийство.

Напоследѣкъ въ с. Марково е станало убийство, което по жестокостта си прави потрѣсающе впечатление. Разкритието на това престѣпление се дължи изключително на варненския окол. началникъ.

На 20 януари при кмета на с. Марково отива Филипъ Димов (синъ на Димо Тодоровъ) и пита дали би могълъ да му издаде документъ съ който да изтегли пари отъ нѣкакѣхъ ерѣщу овцетѣ на баща си, тъй като много му трѣбвали, а баща му е заминалъ за Провадия и незнае дали ще се върне скоро. Кмета му отговорилъ отрицателно. Слѣдъ този опитъ той се явява при окол. н-къ и му казва, че има вече една седмица отъ както баща му е заминалъ за Провадия и иска потрѣването му, тъй като може би се е случило нѣкакво нещастие съ него. На 12 февр. окол. н-къ отива по обиколка въ сѣщото село и дочува мѣлвата, че Димо Тодоровъ не е заминалъ за Провадия, а е убитъ отъ сина си. Това го накарало да направи разследване. Отъ начало войчки усилия да се добере до нѣщо съществено оставали напразни, но отъ разпита на най малкия Димовъ синъ се уста новило, че напоследѣкъ въ къщи имало скандалъ, и че видѣлъ баща си облѣтъ въ кърви. Тогава синътъ, майката и жена му бѣле доведени тукъ и прѣдъ слѣдователя прокурора и д-ръ Аршинковъ дали слѣднитѣ показания: на третия денъ отъ Коледа на Филипа пристанала Елена. Тогава той поискалъ отъ баща си да направятъ свадбата съ войчкия и селски разкошъ, обаче бащата по свои съображения не се съгласилъ, като искалъ свадбата да мине незабѣлъзано. Отъ тогава отношенията между бащата и синътъ надтегнали. Но Филипъ останалъ на рѣшението си и за изпълнението му избралъ другъ пѣтъ. На 18 януари (Атанасовъ денъ) къмъ 2 ч. слѣдъ обѣдъ, той издебналъ баща си на двора и съ брадва му нанесълъ два силни удара по главата, отъ което той падналъ и слѣдъ непродължителни мъки умрѣлъ. Филипъ прибралъ трупътъ съ помощта на майка си и се погрижилъ да изтрие кърватитѣ слѣди отъ престѣплението си. Надвечеръ той отива на нивата, 1 км. далечъ отъ селото, изкопава дълбокъ трапъ, връща се и късно вечерта откарва и заравя трупътъ на баща си. Сутринта пакъ отива и покрива нивата съ сазове и боклукъ, за да скрие мѣстото където е заровенъ трупътъ. Нѣколко дни слѣдъ това той се оженилъ. Взети сж подъ отговорностъ той, майка му и жена му.

Въ варненско избиритѣ сж станали съ образцова тишина и спокойствие, само въ Бѣла тайфата на Илия Черковски (цанковистки кандидатъ) си е позволила да упражнява теороръ, като Мило Атанасовъ отъ сѣщата тайфа нанесълъ побой съ желѣзна доната на Петъръ Вѣлевъ.

Демократически организации въ Варненската околия.

Демократически организации

Въ село Саржмолъ е образувана демократическа организация, която е избрала свое бюро въ съставъ: прѣдседателъ Стойчо Димитровъ, подпрѣдседателъ Г. С. Вълкановъ, секр.-касиеръ Георги П. Палазовъ, свѣтници: Димитър х. Продановъ, Калудъ Панайотовъ, Петко Тодоровъ и Х. Кировъ.

За членове на организацията сж се записали: Стойчо Димитровъ, Ив. х. Продановъ, Стоянъ Илиевъ, Петко Вълкановъ, Калудъ Панайотовъ, Ив. Продановъ, Проданъ Димовъ, Тодоръ Ивановъ, Ан. Панайотовъ, Ив. Михалевъ, Михалъ Ивановъ, Андр. Ивановъ, Ив. Несторовъ, Мило Станевъ, Ив. Димитровъ, Ив. Тодоровъ, Ив. Ламбовъ, Дико Драгановъ, Проданъ Ивановъ, Ст. Ив. Палазовъ, Петко Тодоровъ Сирековъ, Хр. Ядровъ, Димитър х. Продановъ, Т. К. Пастармаджиевъ, Катинъ Дончевъ, Четко Тодоровъ, Никола П. Свириковъ, Тодоръ Свириковъ, Илия Стояновъ, Н. Димитровъ, Станю Христовъ, Тодоръ Георгиевъ, Ястю Ивановъ, В. Атанасовъ, Калудъ Янчевъ, Георг. П. Палазовъ, Ив. Момчиловъ, П. Ивановъ, Иор. Тодоровъ, Ив. Калудовъ, Тод. Стойковъ, Димитър Станевъ, Георг. Атанасовъ, Петко Димовъ, Димо Димитровъ, Димитър Димовъ, Хр. Вълкановъ, Петко Николовъ, Никола Василевъ, Георги Н. Кундуржи, Петко Станевъ, Стоянъ Матевъ, Димо Щеревъ, П. Продановъ, Х. Кировъ, Вѣльо Димовъ, Д. Продановъ, Стоянъ Георгиевъ, Г. С. Вълкановъ.

Козлуджанско демократическо бюро.

Демократическата организация въ село Козлуджа е имала общо годишно събрание на 9-й декемврий м. г. въ което е преизбрано ново бюро въ съставъ: прѣдседателъ Марко Аврамовъ, подпрѣдседателъ Апостолъ Ивановъ, Секр.-касиеръ Раде Янковъ, свѣтници: Дачо Стояновъ, Иванъ Бомбовъ, Желю Маноловъ, и Михалъ Калчевъ.

На новоизбраното бюро пожелаваме ползотворна дѣйностъ.

ОТВАРЯ СЕ ПОДПИСКА

ЗА 1911 осемнадесета годишнина 1911

БЪЛГАРСКА СБИРКА

СПИСАНИЕ ЗА КНИЖНИНА, ИСТОРИЧЕСКИ И ОБЩЕСТВЕНИ ЗНАНИЯ.

Българска Сбирка ще излиза и презъ 1911 г. еднажъ въ мѣсеца, освѣтъ августъ и септемврий, въ размѣръ отъ 4—5 печат. листове. „Б. Сб.“ съдържа: I. Исторически и етнографически приноси за нашето сѣ. II. Икономически, обществени и педагогически статии. III. Изящна книжнина: разкази и стихотворения. IV. Историко-литературни студии. V. Книжовни оцѣнки. VI. Прѣгледъ на списания. VII. Що става въ нашеско, въ славянскитѣ земи и на чужбина. VIII. Разни вѣсти.

Поради своя съвършенъ отдѣлъ, пълненъ съ интересъ и съ сжстени свѣдѣния по текущитѣ политически и културни явления у насъ, въ славянскитѣ земи и на чужбина, „Бъл. Сбирка“ е станала настолна книга на мнозина. По своята популярностъ, евтиния и разнообразие въ съдържаеието, „Б. Сб.“ е най-дареното списание. По мѣстото, което отдѣля за библиография, нашеска и славянска, „Бъл. Сбирка“ е обрнала вниманието на всички слависти и библиофили.

Въ „Българска Сбирка“ участвуватъ: Н. Атанасовъ (гимн. учит.), Ив. Арнаудовъ, Д. Бабевъ, д-ръ А. Теодоровъ-Балавъ (проф.), Х. Ц. Борина, А. А. Башмаковъ, В. Бобошевски, д-ръ Н. Бобчевъ, Илия С.

Бобчевъ, Иванъ Вазовъ, Т. Вълкановъ, проф. В. Ганевъ, Ив. Ев. Гешовъ, П. В. Гешовъ, М. Гешовъ, Мих. Георгиевъ, Спасъ Ганевъ, (гимн. уч.), Ив. Грозевъ, (гимн. уч.), А. гуровъ, Добри Ганчовъ, Гаврийски, Г. И. Груевъ, Д. Дебелиновъ, Дерижанъ, Н. Г. Данчовъ, Ал. Димитровъ, С. Дриновъ, д-ръ Ас. Златаровъ, В. Йордановъ, Т. Г. Ивановъ, Ив. Д. Ивановъ, проф. А. Иширковъ, Д. Ицовъ, проф. В. Златарски, проф. д-ръ Г. Капаровъ, К. Константиновъ, Ст. Коледаровъ, А. Кипровъ, Кукидесъ, Ст. Н. Лафчиевъ, М. Ив. Марковски (чин.), Ст. Минчевъ, М. Московъ (гимн. уч.), Кр. Мирски, Мих. Ив. Маджаровъ, проф. К. Мисирковъ, Дана Наумова, Н. Начевъ (гимн. учит.), Добри Немировъ, С. Огняновъ, С. Д. Панайотовъ, Т. Павчевъ, проф. д-ръ М. Поповилевъ, проф. Ст. Петковъ, Ив. Пѣевъ Плячковъ, Ст. Руневски, А. П. Стоиловъ, Г. Стойковъ, И. Д. Смерчъ, Н. Д. Стоиловъ, Д. П. Стоиловъ, д-ръ В. Стойковъ, д-ръ С. Табаковъ, Т. В. Траяновъ, д-ръ Б. Фяловъ, Фабиусъ, Г-жа Х. проф. д-ръ Б. Цоневъ, Ц. Церковски, Ан. и С. Чилингирови, Л. Шилева-Акрабова, Н. Шиваровъ, А. И. Яцимирски (руски професоръ славистъ).

Годишно „Бълг. Сбирка“ струва 8 лева въ България; 9 фр. на чужбина, 3 рубли въ Русия, 40 гроша въ Турция. Абонаментътъ е годишенъ и започва отъ 1 януари.

Най доброто изпълнение на абонамента е съ пощенски записъ, който се праща въ администрацията.

На ученици, селски учители, свещеници, на писаритѣ въ разнитѣ канцеларии „Бълг. Сбирка“ се отстъпва по 6 лв. годишно.

Настоятелитѣ, които събератъ и изпратятъ стойността на 10 абонамента, получаватъ 10%, — за повече отъ 10 абон. получаватъ 20% — Визичко за „Б. Сб.“ се изпраща въ София, ул. Славянска № 20, дѣто е редакцията и администрацията.

Редакторъ С. С. Бобчевъ.

БЪЛГАРСКА СБИРКА

излиза подъ редакцията на Стефана С. Бобчевъ.

СЪДЪРЖАНИЕ: Стр.

1. Иванъ Вазовъ Въспоминателни облѣжки за К. Величковъ 3
2. Хр. Цанковъ. Българската литература презъ 1910 год. 6
3. Спасъ Ганевъ. Български модернизъмъ. 19
4. Фабиусъ. Душата на Млада Турция. 32
5. В. Стойковъ. Политическата 1910 год. у насъ. 39
6. Христо Герчевъ. История на славянската филология. 45
7. Стефанъ М. Бѣлчевъ. Биографически спомени за д-ръ Н. Николо. 51
8. Театъръ „Одеонъ“, — Новъ Народенъ Театъръ. 55
9. Малки разкази и очерки. I. Франсуа Копе. Коледа. 2. Н. III. Изъ „юнгерски историйки“. Вѣлю Шмекерията. 3. Л. Н. Вълчановъ. Отломки. 57
10. Книгописъ. I. Огъви и оцѣнки. Ник. Атанасовъ, Социалниятъ факторъ въ културно-литературния ни животъ прѣди освобождението. Професоръ А. Л. Погодинъ. История България. — Revue franco-bulgare. — 2. Прѣгледъ на нашия и чуждъ пер. печатъ. — 3. Нови книги. 67
11. Какво става по свѣта? 1. Въ нашеско. Н. Сѣбрание — Бълг. Академия. 2. Въ славянскитѣ земи погледъ на 1910 г. 3. На чужбина 1910 г. 72
12. Малки вѣсти. Рѣчникъ и архивъ на Н. Геровъ. — Скабичевски, † Ст. М. Бѣлчевъ. 76

Годишенъ абонаментъ 8 лева.

София, 1911.

Взаимно Спестовно Земледѣлческо Д-во „Изворъ“ с. Крумово, Варненска Околия.

ПОКАНА

Поканватъ се Г. Г. акционеритѣ да присѣствуватъ на общо годишно събрание на 27 февруарий т. г. въ 10 часѣтъ прѣдъ обѣдъ въ основното училище въ с. Крумово.

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

1. Избиране бюро съгласно чл. — отъ устава;
2. Докладъ на Управителния съвѣтъ;
3. „ „ Провѣрителния съвѣтъ;
4. Избиране членове за Управителенъ и Провѣрителенъ съвѣти;
5. Удобрение годишнитѣ смѣтки и освобождение отъ отговорностъ Управителния и Провѣрителния съвѣти за дѣйността имъ презъ 1910 г. и
6. Гласуване бюджетъ за 1911 година.

За правоучастие въ събраниято съгласно чл. 19 отъ устава, акционитѣ или удостовѣренията, ще се депозиратъ прѣдъ бюрото въ денътъ на събраниято.

Ако събраниято не се състои на 27 февруарий т. г. ще се отложи за 6 мартъ т. г.

с. Крумово, 30 януарий 1911 год.

Отъ Управителния Съвѣтъ

БАЛАНСЪ

на 31 декемврий 1910 год.

АКТИВЪ

ПАСИВЪ

1	Каса	6987	25	1	Капиталъ	40000	—
2	Портофейлъ	245716	70	2	Запасенъ фондъ	40000	—
3	Мобели	567	—	3	Текущи смѣтки	34223	25
4	Депозитъ гаранции	9000	—	4	Дивидентъ 1907 г.	18	—
5	Сѣдебни дѣла	4320	60	5	Дивидентъ 1908 г.	195	—
6	Текущи. смѣтки дебит.	7183	—	6	Дивидентъ 1909 г.	126	—
7	Гербови марки	403	70	7	Депозир. гаранции	9000	—
				8	Кредитори	1000	—
				9	Безсроченъ влогъ	10735	95
				10	Сроченъ влогъ	131658	90
				11	Данѣкъ занятия	50	—
				12	Лихви за 1911 г.	2496	—
				13	Тантими	675	—
				14	Дивидентъ за 1910 г.	4000	—
		274178	25			274178	25

СМѢТКА

Загуби и печалби

ДА ДАВА

ДА ЗЕМА

1	Общи разности	3651	65	1	Лихви и комисии	17748	20
2	Амортизация на мобели	63	—	2	Дивидентъ 1906 г. (чл. 28 отъ устава)	12	—
3	Лихви за 1911 г.	2496	15				
4	Запас. фондъ (чл. 3 отъ устава)	684	—				
5	Запас. фондъ (сѣгл. рѣшен. на общо събрание)	6194	40				
6	Тантими	675	—				
7	Дивидентъ 1910 г.	4000	—				
		17760	20			17760	20

Касиеръ Дѣловодителъ: Ж. КРЪСТЕВЪ.

ДОКЛАДЪ

отъ провѣрителния съвѣтъ на Взаимно Спестовното Земледѣлческо д-во „Изворъ“ въ с. Крумово, Варненска околия.

Къмъ Г-да Акционеритѣ на сѣщото Дружество

Г-да Акционери,

Въ изпълнение на възложената ни длѣжностъ и на основание чл. 202 отъ търговския законъ и чл. 16 отъ устава на дружеството, явяваме Ви, че презъ годината сме правили нѣколко внезапни ревизии на касата и счетоводнитѣ книги, резултата отъ които е изложенъ въ съставенитѣ за пѣлѣта протоколи, същевременно Ви явяваме, че както касата, тъй и счетоводнитѣ книги сж водени редовно.

Провѣрихме съставения годишенъ Балансъ и смѣтката „загуби и печалби“, които намѣрихме съгласно счетоводнитѣ книги.

Дружеството докарало чиста печалба 10194.40 лв., отъ които съгласно рѣшението на общото събрание отъ 30 мартъ 1903 г. — 6194.40 лв. минаватъ за усиление на запасния фондъ, а 4000 лева да се раздадатъ за дивидентъ по 10%.

Прочие, молимъ да приеме балансъ и смѣтката „загуби и печалби“ тъй като Ви ги прѣдставяме, като същевременно свободитѣ отъ отговорностъ Управителния съвѣтъ и касиеръ-дѣловодителя за дѣйността имъ презъ 1910 година.

с. Крумово, 23 януарий 1911 год.

ПРОВѢРИТЕЛИ: Р. П. Патронски, Н. Кръстевъ, Д. Стаменовъ.

Рекламирайте само въ в. „Народна Сила“, понеже е най-разпространенъ въ окръга.

ОБЯВЛЕНИЯ

на

Варненското Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2731

гр. Варна, 21 февруарий 1911 год.

Варненското градско общинско управление обявява, че на 6 април 1911 год., въ часа 3 слѣдъ обѣдъ, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция въ помѣщението на кметството за отдаване на прѣдприемачъ направата на инсталациитѣ за електрическото освѣтление на гр. Варна.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на 855,000 (осемъ стотинъ петдесетъ и петъ хиляди) лева.

Залогътъ за право участие въ търга е 50,000 (петдесетъ хиляди) лева, внесени въ брой или въ български държавни или гарантирани отъ българската държава цѣнни книжа, срѣщу удостовѣреніе въ Българската народна или Земледѣлческа банки.

Прѣдложенията ще съдържатъ стойността на комплектнитѣ електрически инсталации извършени *a forfait*, съгласно чл. 9 отъ поемнитѣ условия.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразяватъ и съ чл. чл. 11, 12, 13 и 14 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия.

Съгласно чл. чл. 15 и 16 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия, допускатъ се да взематъ участие въ търга само фирми, които се занимаватъ специално съ направата на инсталации за освѣтление на градове.

Тържната комисиия ще приема прѣдложения до горѣозначения данъ и часъ. Постѣпалитѣ слѣдъ този день и часъ оферти нѣма да бждатъ взети подъ внимание отъ тържната комисиия.

Книжата могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на Техническото отдѣление при Варненското общинско управление.

Желающитѣ могатъ да получатъ на български езикъ всички тържни книжа, придружени отъ плановѣтъ, до колкото такива има на разположение, срѣщу една такса отъ лева 30, внесени въ общинската каса.

Кметъ: ИВ. ЦЕРОВЪ.

Началникъ на Техническото отдѣление:

Инженеръ: И. х. СТОЯНОВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2881.

гр. Варна, 23 февруарий 1911 година.

Варненското градско общинско управление обявява на интересующитѣ се за звание, че на 29 мартъ н. г. въ 9 часа сутринта въ помѣщението на общинското управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ:

1) Павильона срѣщу офицерския клубъ (бившъ на Георги Костовъ).

2) Павильона срѣщу телегр. поч. станция (бившъ на Илия Добръвъ).

3) Павильона до „Ситето“ (бившъ на Иваница Данчевъ) и

4) Павильона въ улица „Цариградска“ (бившъ на А. Григорияди), за врѣме отъ деня на сключване договора до 31 декемврий 1912 година.

Първоначалнитѣ наемни цѣни ще се опрѣдѣлятъ въ врѣме на търга отъ тържната комисиия. Залогъ е 5% отъ първоначалната цѣна.

Тържнитѣ книжа (поемнитѣ условия и пр.) могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

п. Кметъ: Д. Беделевъ.
Секретаръ: М. Петковъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2882

гр. Варна, 23 февруари 1911 година.

Варненското градско общинско управление обявява на интересующитѣ се за знание, че на 10 мартъ т. г. въ помѣщението на зала „Съединение“ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ слѣднитѣ градско общински имоти въ 9 часа прѣди обѣдъ:

БЮФЕТЪ при житната борса, мѣстността при карантината за право отваряне бюфетъ между карантиннитѣ постройки и флотската градина— за врѣме отъ деня на сключване на договора до 31 декемврий 1913 година.

Останалитѣ свободни дюгени при халитѣ въ разни участъци на града за врѣме отъ денѣтъ на сключване договора до 31 декемврий 1911 год., въ 3 часа слѣдъ обѣдъ:

За отдаване подъ наемъ петнадесетъ зеленчукови дюгени на пазарния площадъ (отъ № 1 до 15 включително) бивши частни дюгени, сега откупени отъ общината, за врѣме отъ деня на сключване договора до 31 декември 1913 година.

Първоначалнитѣ наемни оцѣнки ще се опрѣдѣлятъ въ врѣме на търга отъ тържната комисиия. Залога е 5% отъ първоначалната оцѣнка.

Тържнитѣ книжа (поемнитѣ условия и пр.) могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското административно отдѣление.

Отъ кметството.

Стефанъ Фтичевъ

АДВОКАТЪ

Писалище срѣщу окръжния сждъ—Варна.

ПОДЪ ПЕЧАТЪ В
ВЕЧЕРИНКИ и УТРАкн. IV отъ
Ив. Ст. Андрейчинъ
ЦѢНА 3 ЛВ.

издава книжарницата на

К. Евстатиевъ — Варна.

1—45—5

ДИРИ СЕ НАЕМАТЕЛЪ

на едно парче НИВА отъ 230 декара въ землището на село Аджемлеръ, Варненско, за посяването ѝ съ бобъ и бостанъ.

Споразумение: К. Шоповъ село Русларъ, Варненско.

IV Козлудженски Сжд. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 106

За удовлетворение иска на Петръ К. Долапчиевъ отъ гр. Варна, по издадения изпълнител. листъ № 3486 отъ 15 май 1908 год. на II Варненски Мирови Сждъ, противъ Петра Димитрова като настойница на покойния Димитъръ Георгиевъ отъ с. Гондогу за 120 лв. обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване въ мѣстния вѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 ч. съ 5% ще продава публично:

Нива въ землището на с. гондогу и мѣстността „Сувата“, отъ (16) шеснадесетъ декара и (1) единъ аръ при съседитѣ: Станко Жековъ и Танасъ Пеневъ отъ двѣтъ страни, оценена за (800) осемстотинъ лева. Надаванетоъ ще почне отъ първоначална оцѣнка 800 съ намал. 10%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки день и часъ въ канцелар. ми.

гр. Варна, /II. 1911 година.

Сждебенъ Приставъ: Хр. П. Бакаловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 107

За удовлетворение иска Ашимъ Ибримявъ отъ гр. Варна, по издадения изпълнителенъ листъ № 12185 20 Декемврий 1910 година на III Варненски Мирови Сждъ, противъ Петръ Яневъ отъ гр. Варна за 210 лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящото въ мѣстния вѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа съ 5% ще продавамъ публично:

Дуканъ, къща отъ двѣ стаи до тѣхъ дамъ, отдѣленъ хамбаръ съ дворъ, отъ единъ декаръ (5) метра направени дюгени и къщата съ тухли, хамбара и дама съ прати покрити съ прости керемиди, заграденъ двора съ плетъ въ с. Долна Кумлуджа Варненска Околия, при съседитѣ: Али Ибовъ, Хасанъ Алиевъ, а отъ тритѣ страни пѣтница оцѣнена за (900) деветстотинъ лева

Надаванетоъ ще почне отъ Първоначална оцѣнка 720 лева

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 5/II 1911 година.

I Сжд. Приставъ: Хр. П. Бакаловъ.

ЗЕЛЕНЧУКОВ. ГРАДИНА

на

Флоринка Ст. Велянова

въ с. Екрене отъ 180 декара заедно съ 4 декара ливади и сградитѣ въ градината се даватъ подъ наемъ. — Желающитѣ да я наематъ да се отнесатъ до г-нъ А. Людскановъ адвокатъ—Валчикъ.

НАРОДНА СИЛА**— Органъ на Варненския Окрѣженъ Демократически Комитетъ —****ИЗЛИВА СЕДМИЧНО.**

Годишенъ абонаментъ 5 лв.

За обявл. се плаща: за гарм. редъ на I стр. 1 лв.

За гармонденъ редъ: IV стр.

На II и III стр. по споразумение.

0.80 лева

Урежда редакционенъ комитетъ.

Администраторъ: Н. Нейковъ.

Единъ брой 10 ст.

Ржкописи не се връщатъ.